

(Rad jen 1)

PETICE

dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod
a zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním

*z rukou
pana starosty MČ P5
Radka Klímky*

Petice za zachování pobočky Městské knihovny Praha-knihovna Cibulka, Musilkova 68/325, Praha 5-Košíře

My, níže podepsaní občané výslovně nesouhlasíme s uzavřením knihovny Cibulka, Musilkova 68/325, Praha 5-Košíře (dále jen knihovna) ke dni 1.3.2012 a požadujeme touto peticí její zachování.

Knihovna umožňuje občanům městské části Prahy 5-Košíř, ale nejen těm, podporovat a pěstovat četbu, která je nedílnou součástí rozvoje a udržování osobnosti a její duševní a komunikační kondice. Především v případě starších občanů, kteří tvoří více než polovinu členů knihovny, je důležité jim tuto možnost poskytovat a rozvíjet ji. Vzhledem k tomu, že tito občané jsou většinou méně pohybliví a rovněž vzhledem k jejich věku, je výše uvedená knihovna dispozičně i tím, jaké služby nabízí, těmto občanům dobře přístupná a oni ji mohou pravidelně sami navštěvovat. Jelikož ceny knih stále rostou, je možnost zajít si do knihovny a vypůjčit si nějakou knihu pro některé občany jediným dosažitelným způsobem, jak se věnovat četbě.

Zrušením knihovny, která skýtá několik stovek aktivních členů, by především starší občané, ale nejenom ti, přišli o jeden z možných a významných sociálních kontaktů, kterých s rostoucím věkem ubývá a které přispívají u těchto lidí k psychické pohodě a pocitu sounáležitosti. Vzhledem k osobě paní knihovnice, její více než 40ti leté praxi v oboru a působení právě v této knihovně, jejímu velice přátelskému a lidskému přístupu, je tento kontakt o to více žádaný, neboť ve velkých a moderních knihovnách, které jsou určeny převážně mladším generacím, je o tento přístup člověk ochuzen. Knihovna je díky tomu jakýmsi rodinným krbem, který zahřeje čtenářovu duši.

Knihovna, díky téměř 6ti desetiletím existence právě na této adrese, je i nedílnou součástí historického vývoje Košíř a měla by i z tohoto důvodu být ochráněna před zánikem, neboť je jakýmsi kulturním artefaktem. Takováto drobná „kulturní dědictví“ bychom si měli zachovávat a jejich působení podporovat co nejdéle, i když dnešní doba si žádá co nejrychlejší vývoj a modernizaci ve všech směrech. To má paradoxně za následek rozvoj společenské anonymity a odcizení, na druhé straně rozsáhlý přístup k datům kohokoli a čehokoli díky všudypřítomné elektronizaci.

Knihovna s klasickými knihami, které lze vzít do ruky a cítit šustění stránek při přemítání, nabízí ještě něco víc, než jenom touhu po četbě, kterou je zapotřebí všemi možnými prostředky zachovávat a předávat dalším generacím, a kamenné knihovny, i takto malé co do rozměrů, ale přesto velké množstvím titulů, které nabízejí, jsou právě jednou z těchto alternativ. Snažme se držet toho, co kdysi řekl Josef Jungmann a to, že v literatuře národ sám sebe přečká a duchovně nikdy nezhyne.

Děkujeme.